

WSTĘP

„Ziemia”- wokół tego tematu ogniskują się wydarzenia tegorocznej Wioski Teatralnej. Mówi się tu o niej na różne sposoby, przy użyciu różnych poetyk i języków, z użyciem różnych narratorów i bohaterów. Jest przedmiotem licznych toczących się tu dyskusji, tematem spektakli i muzycznych performansów.

Uczestnicy festiwalu obcuja z nią w sposób bezpośredni obserwując każdego dnia otaczające teatr pola i lasy, moknąc w, obfitych tego roku, strugach deszczu i oddychając czystym warmińskim powietrzem. Uwrażliwiają się na jej odgłosy w trakcie licznych warsztatów teatralnych i muzycznych.

Tancerz butoh Rui Ishihara, przekazując nam niektóre tajemnice tego tańca, wprowadzał nas w stan harmonii z niebem i ziemią. Uczył tego, jak stawiać kolejne kroki, jak oddychać i kontaktować się z przestrzenią, by w sposób jak najpełniejszy doświadczać kolejnych chwil istnienia i integracji z rzeczywistością. Mówił o tym, że naturalnym dla człowieka jest ruch ku górze, a więc ruch zawierający w sobie element walki i pasji istnienia.

Artyści z Teatru Delikates, podążając w ślad za filozofią Huna, stworzyli dla nas przestrzeń rozmarzenia. Włożyli nasze głowy w chmury i pozwolili nam przez chwilę porozmyślać na temat rzeczywistości doskonałej i harmonijnej, w której obcowanie naznaczona byłoby niegasnącym poczuciem szczęścia. Pokazali, że każdy z nas może zacząć zmieniać otaczającą nas rzeczywistość na kształt własnych marzeń o ile rozpocznie ten proces od przemiany własnego serca.

Obcowania z ziemią uczymy się także poza festiwalowym programem... wtedy, gdy spotykamy Krzysztofa Wronę rozmawiającego o poranku z ogniem buchającym w kominku a także wtedy, gdy...

W tym miejscu węgajcka opowieść na temat ziemi snuje się dalej, osobliwie, utkana z przeżyć i przemyśleń każdego z nas.

Magda